

הרב משה דוד טנדלר

עוד על דעת הג"ר משה פיינשטיין בסוגיית המוות המוחי - תגובה

בע"ה, עש"ק י מרחשון תשנ"ג

לכבוד העורך, שלום ורוח ברכות,

הצטערתי לראות את מכתבו של ד"ר לוינשטיין. במכתבו זה הוא מביא את תשובתו של מורי חותני זצקו"ל (יו"ד ח"ב סי' קמו) כדי להעלות ספיקות בעובדא, שאינה ניתנת כלל לויכוח, שרב משה זצוק"ל החשיב את מה שהרופאים קוראים לו "מיתת גזע המוח" להוכחה מספקת, על פי דין תורה, שהאדם מת.

התשובה שהובאה במכתב האמור לעיל אינה מתייחסת כלל ל"מיתת גזע המוח" אלא לאדם הנמצא במצב קבוע של "צמח" (Permanent Vegetative State), כפי שנכתב שם בתחילת התשובה בפירוש "אף שעדיין הוא נושם". בטוחני שרופא, כפי שד"ר לוינשטיין חתם עצמו במכתבו, ידע שבהגדרה אדם ש"מת גזע המוח" שלו אינו נושם אלא מכוחו של מכשיר הנשמה. נשימה כזו, מכוח מכונת הנשמה, היא חסרת משמעות הלכתית כל שהיא, כפי שמר"ח זצקו"ל כתב בתשובה (יו"ד ח"ג סי' קלב) "שע"י המכונה שייך שינושום אף שהוא כבר מת, בנשימה כזו הוא לא מחשוכו כחי".

אנא בטובך המצא לקוראיך את התשובה שכתב מר"ח זצקו"ל בר"ח כסלו תשמ"ה², אשר תודפס בכרך השמיני של "אגרות משה" הנמצא כעת בדפוס, שם מסיר ר' משה זצקו"ל כל ספק באשר לפסק ההלכה שלו. בתשובה זו נכתב במפורש "והנה אף שהלב יכול לדחוף לכמה ימים, מ"מ כל זמן שאין לחולה כוח נשימה עצמית נחשב כמת".

אני מקווה כי הבהרה זו תשים, סוף סוף, קץ לויכוחים בהבנת פסקי ההלכה של מר"ח זצוק"ל, אשר הם דין אמת לאמיתו.

משה דוד טנדלר

רב ואב"ד ק"ק מאנסי נ"י

ראש ישיבה בישיבת רב יצחק אלחנן

מקור: אסיא נג-נד, עמ' 211, 1994

1. עוד על דעת הגרמ"פ בסוגיית המוות המוחי, ספר אסיא ז, עמ' 145-146.

2. ראה "מכתב חדש בסוגיית המוות המוחי" ספר אסיא ז, עמ' 148-148א.